

Переговорами не відстоїш суверенітет

Леонід Кравчук та Віктор Ющенко — про політичну ситуацію в Україні та обов'язок західних країн надати Києву військову підтримку

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2562/180/90455/>

У надзвичайно складних, неординарних умовах війни та кризи український народ обрав Президента України, провів позачергові вибори до Верховної Ради. Результати голосувань однозначно підтвердили європейський вибір українців та прагнення позбутися комуністичного та авторитарного минулого. Люди обрали інтеграцію до ЄС та модернізацію країни відповідно до європейських стандартів, — наголошують у своїй заяві президенти України Леонід Кравчук та Віктор Ющенко. — В основу політичного курсу має бути покладено демократію та зростання добробуту людей. Ці високі цілі повинні визначати кожний крок діяльності влади. Мир і злагода мають стати найвищими пріоритетами. Такий курс проголошено в передвиборчих документах та партійних програмах усіх демократичних сил. На наш погляд, час говорити і про перші успіхи. Їх не можна не побачити, але, відверто кажучи, реальних зрушень поки що недостатньо. Влада так і не спромоглася зупинити втягування України до кремлівського сценарію окупації і перетворення східних територій на криміналізовані проросійські анклави.

Міжнародні переговори у різних форматах до цього часу не принесли жодних реальних змін у плани Кремля ліквідувати Українську незалежну державу методами гібридної війни. Зустрічі високого рівня у Женеві, Мілані та робочі переговори в Мінську, де було укладено відповідний протокол про умови перемир'я і визначено політичні кроки деескалації конфлікту, не дали жодного практичного результату. Жодного дня бойовики не дотримали перемир'я; Росія не припиняла потік зброї та незаконне вторгнення військ в Україну. Так само і рішення Ради Безпеки та Генеральної Асамблеї ООН, які кілька разів розглядали українську кризу, не здатні забезпечити відновлення українського суверенітету у Криму та на окупованих територіях Донбасу.

Сьогодні є всі підстави констатувати, що захоплені терористичними організаціями ЛНР і ДНР території повністю вийшли з-під контролю української влади, — вказують у своїй заяві президенти. — Незважаючи на присутність моніторингової місії ОБСЄ, через український кордон вільно проходять російські війська і техніка, так звані гуманітарні конвої. На захопленій території Донбасу час від часу з'являються знані антиукраїнськими поглядами громадяни Росії, які поведуться там, як у себе вдома. Зрежисовані Росією люмпен-революції уже переросли в добре озброєні хунти. Відтак має бути підготовлена реальна програма модернізації Збройних сил України, розпочаті реформи в усіх сферах суспільно-економічного та політичного життя. Економічна та соціальна політика щодо захоплених територій має бути радикально змінена. Постачання енергоносіїв та фінансування виплат, якими можуть скористатися терористи і так звані місцеві вожді-керівники, має бути припинено. Не можна коштом українського бюджету нищити український суверенітет. Водночас має бути знайдений механізм захисту пенсіонерів та інших вразливих груп, які опинилися на окупованій території. Розуміючи складність доставки на окуповані території пенсій та соціальних виплат, пропонуємо звернутися по допомогу до Червоного Хреста та інших міжнародних гуманітарних організацій.

Маючи серйозну політичну, фінансову, військову, пропагандистську та іншу підтримку Росії, ватажки самопроголошених республік тепер в ультимативній формі

вимагають переговорів з Президентом України. Зрозуміло, що глава європейської держави не може домовлятися з терористами, які насправді є лише інструментом у великій геополітичній грі Росії.

Ми маємо заявити свій ультиматум — ті, хто відмовиться скласти зброю і продовжить вбивати, морити людей голодом і холодом, зазіхати на територіальну цілісність України, будуть знищені. В Україні буде наведено державний порядок відповідно до українських законів та міжнародних норм права.

Жодних переговорів за участі цих груп далі бути не може — це торги з приводу існування України як незалежної України. Такі переговори неможливі за жодних умов. Навіть при бажанні міжнародних структур та європейських сусідів.

Ситуацію на сході країни нарешті потрібно побачити у її реальному масштабі — як складову російського зовнішньополітичного курсу, і відповідно до цих оцінок шукати способи вирішення. Військова агресія, анексія територій, усі можливі порушення міжнародного, в тому числі гуманітарного, права — це стиль кремлівської політики, суть якої — утримання України в орбіті власних інтересів. Це не просто ностальгія за Радянським Союзом чи так званим братством слов'янських народів — це конкретні дії з перегляду міжнародного порядку, де Росія є одним з двох полюсів світу. Недвозначні погрози про міжнародний хаос, який спричинить відмова Заходу від поступок, заявлених президентом Росії у Валдайському дискусійному клубі, мають змусити увесь світ переоцінити унікальність кризи в Україні і розгледіти в ній власне майбутнє. Час ілюзій минув: Росія не проявить поваги до демократичних держав, а Путін не перетвориться з агресора на миротворця.

Європейський вибір України Кремль сприймає як виклик російській безпеці. Росія і надалі робитиме все, щоб просувати власне бачення місця і ролі у світі, — вважають Леонід Кравчук і Віктор Ющенко. — Подальші дії мають концептуально виходити з цієї формули. Тому в умовах, коли в українському суспільстві існує безпрецедентний консенсус щодо європейського вектора, курс на реальний вступ до Євросоюзу має проводитися з надзвичайною активністю. Жодні преференції у торгівлі з Росією, що вже пропонувалися за відмову від Асоціації, не можуть переважити цінності суверенітету і незалежності України, які можливо зберегти лише у зближенні з Євросоюзом. Треба чесно оцінити: сусідство Росії робить можливим збереження суверенітету і територіальної цілісності України лише через заявку на членство у НАТО. Цей намір потрібно формалізувати.

Сподіватися сьогодні на швидке вирішення конфлікту на сході марно — Росія грає стратегічну гру, в якій Україна — лише початок її агресивних намірів. Тому Україна має готуватися до протистояння, важкого і виснажливого. Світ має збагнути, що сьогодні незалежна суверенна європейська Україна — це і є його геополітична зброя проти імперських претензій Росії. Щоб зупинити Росію, ми повинні отримати потужну міжнародну військову та політичну допомогу. Це не просто прохання, це міжнародне зобов'язання держав, що підписали Будапештський меморандум. Україна зараз почувається просто обдуреною, бо, відмовившись свого часу від ядерної зброї, не отримала від країн-учасників Будапештського меморандуму надійних гарантій захисту. Важко сприйняти так звані «складності» в пошуку механізмів захисту українського суверенітету. Закликаємо глав держав-учасниць Будапештського меморандуму нарешті виробити такі механізми, заявити про реальні кроки на захист України від російської агресії. Всім зрозуміло, що загальні розмови та декларації не вплинуть на ситуацію, в якій Україна втрачає території, людей, а Путін будує подальші плани агресії. Слід скликати спеціальну нараду держав-учасників Будапештського меморандуму і розглянути питання про його виконання. Потрібно нарешті схвалити механізми виконання Меморандуму.

Інертність у прийнятті рішень про надання військової допомоги Україні є ще одним симптомом фактичної нікчемності Меморандуму. Україна пожертвувала ядерним статусом заради міжнародної стабільності та миру, а тепер Захід веде дискусію з приводу того, чи безпечно постачати стрілецьку зброю українським захисникам.

Україна має повне право розраховувати на всебічну, в першу чергу військову, підтримку, — підсумовують у своїй заяві Леонід Кравчук і Віктор Ющенко. — Захід має продемонструвати на практиці відданість у відстоюванні загально визнаних норм міжнародного порядку.